

Koncerta se je udeležil tudi moški zbor »Glasbene Matice« pod vodstvom koncertnega vodje g. Mateja Hubada. Podal je le eno točko, Brucknerjevo skladbo »Sen in resnica«, to pa z dovršenostjo, ki opravičuje sodbo, da je uvrstil zbor s to točko v lavorjev venec svojih uspehov najlepši, najsijajnejši sad vzorne svoje marljivosti.

Dr. Vladimir Foerster.

Novi akordi, letnik II., številki 4. in 5. Januarska številka »Novih akordov« prinaša sliko prof. Frana Gerbiča, marljivega muzika in skladatelja, čigar ime sega v prve početke slovenske glasbene literature. Gerbič je tudi »Novim akordom« uglajal pot med Slovenci, katerim je neposredno pred njimi dve leti izdajal prvi slovenski glasbeni list »Glasbeno Zoro«. Kot skladatelj je uvrščen Gerbič v januarski številki z obsežnim ženskim trospevom »Rožmarin«, s prijazno, po dobro doneči melodijoznosti stremečo skladbo. Peti sešitek pa prinaša sliko pri Slovencih in Čehih uspešno akreditiranega skladatelja modernih nazorov, Josipa Procházkke, ki mu je priznanje doneslo že več daril od češke akademije in glasbeno-literarnih družb. O produktivnosti Procházkovi svedočijo tudi »Novi akordi«, ki imajo v njem izbornega, vsakemu dobro došlega sotrudnika. Tudi zadnja dva sešitka objavljata tri nove skladbe: sveže in gladko pisano klavirsko skladbo »Impromptu« ter »Poslednja noč« in »Bolne rože«, dva v poetičkem razpoloženju ustvarjena speva za en glas ob spremljajočem klavirju. Pevcem solistom podajeta novi skladbi še R. Sa v i n s temperamentno svojo »Predsmrtnico« in dr. G. Krek s svojim mogočno zasnovanim, učinkljivim spevom »V brezupnosti«. Zborna literaturo pomnožujeta za lep, blagoglasen mešan zbor isti skladatelj s svojo sladko nadihnjeno kitično pesmijo »Povejte, ve planine«, dr. Anton Schwab pa z mehko občutenim moškim zborom »Slanica«. Drobna dva zbora podaje Hinko Druzovič v harmonizacijah narodnih »Je pa davi slanica pala« za moški in »Žalost« za mešan zbor. S svojim mešanim zborom »V gozdu«, ki je uporabljen v njem ugodno ponavljajoči se lovski motiv, je Emil Adamič vsekakor simpatičnejši nego s klavirsko skladbo »Spominski list«, ki bi jo imenovali raje suhoparno »etudo«. Dobro pa dojde pianistom Viktorja Parme krepka in z vervo ob hipni srečni invenciji koncipirana koračnica »Ne vdajmo se!«, ki je par njegovim popularnim »Mladim vojakom«. Končno sta med bogato vsebino obeh zvezkov še dve orgelski skladbi, dr. Gojmira Kreka »Slavnostna predigra«, svojemu značaju primerno glasno šumeča fantazija, in Emila Komela »Fugirana predigra«.

Dr. Vladimir Foerster.

Slovensko gledišče

Slovensko gledišče. A. Drama. Glediška sezona se nagiblje, a na odru ni zaznati še nikake utrujenosti in z veseljem opažamo vedno nove pojave ne navadne energije, ki se razodeva letos v glediškem vodstvu. Vedno zopet kaka noviteta! Kot novost nam je omeniti dne 28. februarja in 3. pa 22. marca uprizorjeno Shakespearjevo romantično bajko v petih dejanjih »Sen kresne

noči«, h kateri je godbo zložil Mendelssohn. »Sen kresne noči« — poetičen naslov za poetično vsebino! To delo Shakespearjevo spada še v njegovo mladostno dobo, a se mora navzlic temu prištevati k najpopolnejšim proizvodom njegove muze. S to dramo je Shakespeare prvič dokazal, da je tudi v veseloigri neprešežen mojster. Kakor včasih celo v tragedijah, združuje Shakespeare posebno rad v veseloigrah različna dejanja v eno celoto. To je storil tudi v dramah, o kateri je govor. S tem doseže, da je na odru zmeraj vse živahno, da se vedno mnogo godi, da se gledalec ne hipec ne dolgočasi. A poleg različnih dejanj je podal pesnik v tej igri še nekaj drugega — v tej igri se družita realizem in romantičnost, pa kako lepo, složno! Dandanes gotovi kritiki vsako delo z bogatim dejanjem a priori odklanjajo, in bodisi tudi poleg tega morda duhovito. Sumi se takoj, da je hlepel pisatelj, ki je spisal tako delo, po senzaciji in prav nič se ne vpošteva, da je tudi domišljija dar, ki ga ne gre zametavati. Taki kritiki naj bi se spomnili večkrat Shakespearja, ki je zadel instinktivno, kaj spada v umotvor, kakor nihče drug ne pred njim ne za njim.

»Sen kresne noči« bi vplival seveda še bolj, če bi mogel gledalec slediti vsem bliskom pesniškega duha, če bi se mogel poglobiti zadostno v duševno stran umotvora in zavedati se krasote, ki se razodeva zlasti v govoru nastopajočih oseb. Pa tudi še z nekoliko večjo lahkoto in gracijoznostjo bi se morala vprizoriti ta bajka, nego se je pri nas, da bi mogla pronikniti človeku v dušo vsa ona mehka nežnost in prelestna lepota, ki je razlita kakor pomladnji vonj po tem delu. — Vsekakor je želeti, da ostane ta igra stalno na repertoarju našega gledišča.

Dne 8. marca popoldne se je predstavljala prvič v sezoni otroška igra »Snegulčica in škratje«, istega dne zvečer pa je gostovala gospa Irma Polakova iz Zagreba v znani glumi »Brez denarja«.

Dne 14. marca je bila po daljšem premoru zopet na vrsti Paileronova veseloigra »Miška« (La souris), vseskozi zabavna igrice z gladkimi dialogi in dobro karakterizacijo, a bolj plitvo psihologijo. To zadnje se je občutilo tem bolj, ker gospodična Kreisova in gospod Danilo, v katerih rokah sta bili glavni vlogi, nista priskočila pisatelju dovolj krepko na pomoč.

Dne 19. marca popoldne se je ponavljal »Deseti brat« — a dne 22. marca zvečer se je vprizorila prvič v sezoni Schillerjeva vedno efektivna »Devica Orleanska«, in sicer na čast odlični naši umetnici, gospodični Rückovi.

B. Opera. Dne 26. februarja so se pele četrtič in zadnjič v sezoni »Hoffmannove pripovedi«.

Dne 10. marca se je pel prvič na našem odru »Azrael«, velika opera v 4 dejanjih, besede spisal Ferdinando Fontana, uglasbil Alberto Franchetti, poslovenil A. Funtek. Pela se je opera na korist zaslužnemu opernemu režiserju in izbornemu basistu našemu, gospodu Edvardu Aschenbrennerju.

Podrobno oceno o tej operi, ki se je ponovila dne 12. marca, prinašamo iz peresa kritika-veščaka spodaj.

Dne 17. marca se je poslovil od nas velepriljubljeni tenorist naše opere, g. Fr. Vlček. Peli so se odlomki iz štirih različnih oper. Gosp. Vlček je tenorist, kakršne naklanja manjšim odrom od časa do časa pač le slučaj.